

Kes on Leon Glikman?

Oma eraelust räägib Glikman harva. Pildil 2014. aasta vabariigi aastapäeva vastuvõtul – see on üks neist vähestest kordadest, kus ta on koos abikaasaga piltnike ette astunud.

Emotsioone valitseb Glikman nagu pokkerimängija, see aga ei tähenda, et miski teda närvi ei aja.

EMOTSIOONID JA GLIKMAN

Glikman mediteerib, selleks ei pea kohta valima ega spetsiaalseid asendeid võtma. Ümbritsevast väljalülitamine on tal hästi käpas. Tihti mediteerib ta õhtuti enne magamaminekut. Ta suutis ennast ümbritsevast sujuvalt välja lülitada juba kooliajal. «Kui õpetaja õiendas,» muigab Glikman.

Ta ei pea ennast emotsionaalseks, sest kohtuadvokaat ei saa seda endale lubada. Oma rolli mängib ka elukogemus. Mõnikord hoiab Glikman ennast ikkagi tagasi, kuigi sisimas möllab maru. «Hirmsasti tahaks kohtukorda rikkuda, kui näed, et teine pool ajab täielikku jama, aga tean, et see ei tuleks asjale kasuks. Ükskõik kui vana või kogenud oled, ei ole hea mõte nähvata.»

POLIITIKA JA GLIKMAN

Poliitilist parteid, mis Glikmanile tõeliselt meeldiks, Eestis ei ole. Glikman ootab tunduvalt liberaalsemat ja parempoolsemat erakonda. Viimastel riigikogu valimistel oli ta lõhkise küna ees: kaalus Reformierakonna ja Vabaerakonna vahel. Seekord sai Glikmani hääle esimene. «Mis ei tähenda, et oleksin täiesti rahul Reformierakonna poliitikaga,» märgib Glikman ja lisab, et kuna Reformierakonna programm oli pisut parempoolsem ja ta ei olnud kindel Vabaerakonna parlamenti pääsemises, jäi uus tulija hääleta.

SÖÖK-JOOK JA GLIKMAN

Glikman eelistab veinidest täidlast Shiraz'd, kiites Iisraeli väikeveinitootjad. Häid veine teevad ka austraallased, hispaanlased, itaal-

lased ja argentiinlased. Põhimõtteliselt ei osta ta ülehinnatud prantsuse veine.

Õllele ta kätt ette ei pane, mõnikord joob viskit. Ta naudib Eesti tegija, Hampelmanni käsitööõlut «Armastuskiri Ladina-Eestist». «See võiks vabalt kuldmedali saada. See on maailmaklassi õlu. Soome õlled on lamedad, humalata.»

Toidulaual võiks võimalikult tihti olla kala. Indias sööb ta üksnes taimetoitu, mis on Indias haruldaselt hea. «Tooraine peab olema värske, mulle meeldib, kui on hästi palju rohelist. Toit peab olema terav. Indias söön sama võrtsikat toitu kui kohalikud. Minuga kaasasolevad inimesed enne sureksid, kui sööksid sellise võrtsikusega toitu,» muheleb Glikman, kes teeb kodus süüa siis, kui mahti on. «Kusjuures küllaltki hästi, kõik kiidavad.»

VANADUS JA GLIKMAN

Pensionil tahab Glikman veel rohkem reisida, ta elaks hea meelega lõunamaal. Miks mitte neli kuud Kambodžas, hiljem vaataks, kuhu edasi. Reisimine ja mujal elamine mõjuks hästi psüühikale.

«Aga selle kohta öeldakse, et räägi Jumalale oma plaanidest, kui tahad teda naerma ajada,» lausub Glikman. «Kogu aeg ei tahaks ma vanaduspõlves siin istuda. Kõnniksin mööda poriseid ja libedaid tänavaid – sellist ambitsiooni mul ei ole. Ma ei usu ka, et Eestiga täielikult sidemed katkestan, kuid olgem ausad, paljudes riikides on foon vähemrõhuv. Siin on ta murelik ja stressirikas, samas kui isegi vaestes Kaug-Ida riikides oskavad inimesed õnnelikud olla.»

Põhja-Koreasse ei läheks ta ka tasuta, see oleks liiga masendav. «Ma ei taha vaadata masendavat elustiili. Vihkan, kui inimesi sunnitakse tegema seda, mida nad ei taha. Päris jube. Ma ei ole seetõttu ka kunagi Kuubal käinud.»

MUUSIKA JA GLIKMAN

Muusikast ei salli ta silmaotsaski estraadi, šlaagrit, teknot ega diskot. Kui need raadiost uudiste vahel kõlavad, keerab ta hääle maha. Ülejäänud žanritest on aga alati esitajaid, kes enamikule ei meeldi. Näiteks rokkmuusika tegijatest on Glikmanile sümpaatne Tom Waits, džässist meeldib talle peaaegu kõik.

Poolavangardse, džässisugemetega muusika loojatest on Glikmani südame võitnud John Zorn. «See on väga veider muusika,» kiidab Glikman, kellel on kodus suur plaadikogu ja kes naudib eramajas elades luksust kuulata valju muusikat. Muusika heli peab seejuures muidugi kvaliteetne olema. «Ma ei kannata lamedat heli, kuid auto hinda maksvaid kõlareid mul ei ole. Näiteks Taani firma Dali teeb enam-vähem mõistliku hinnaga melomaanidele meeldivaid *high-end* kõlareid.»

ŠOPPAMINE JA GLIKMAN

Leon Glikman peab ennast maailma kõige viletsamaks šoppajaks. «See on alati kohutav ekspeditsioon minna poodi,» ütleb Glikman, uurides enne millegi suurema ostmist põhjalikult teiste kogemuse kohta ja kust saab korraliku asja hea hinnaga. «Kunagi ei ole mõtet odavat jama osta.» ■